

מרים דרור

חוטי השיש הקר
נושכים לשונם בדממה
שתיקתם שוקעת ;

צפור זועקת
ותואי השחור הירוק בעיניה
ובי תחינותיה ;

מי שלא זכר
לא ידע אף במנחש
את רכות מגעיה

הירוק שהשחיר בעיניה
והשיש הקר על שפתיה.